ANUL III. —Nr. 863.

EDIŢIA A DOUA

SAMBATA, 22 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţiei.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi în toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

MOARTEA LUI MICHAIL KOGALNICEANU

SCANDALUL DE LA CAMERA

Bucureştĭ, 21 Iunie 1891

O tristă veste ne-a sosit a seară din apus.

Mihail Kogălniceanu, care se dusese la Paris pentru a căuta un leac la cruda boală de care suferea, a încetat din viaţă erĭ dimineaţă, în urma dureroaseĭ operaţiunĭ la care fusese silit a se supune.

Cu dênsul apune o stea luminoasă a istorieĭ noastre contimporane, un fruntaş printre fruntaşĭ.

Istoria nepărtinitoare va pune de sigur numele sĕŭ în rîndul acelora carĭ aŭ fost în capul lupteĭ pentru propăşirea neamuluĭ nostru.

Cu Mihail Kogălniceanu cade încă o ramură însemnată a marelui arbor din 1848.

El întrupa în sine atât calităţile cât şi cusururile neamuluĭ românesc.

De aceea Ţara îl iubea cu toate slăbiciunile luĭ, dar şi el o iubea din adâncul sufletuluĭ. Când, de la înălţimea tribuneĭ, Mihail Kogălniceanu vorbea de *ţerişoara* sa, glasul i se înduioşea, ochiĭ se umpleaŭ de lacrimĭ şi o emoţiune irezistibilă cuprindea pe ceĭ carĭ 'l ascultaŭ.

Mihail Kogălniceanu era o inteligenţă superioară, atât de superioară în cât, orĭ unde ar fi trăit, el ar fi luat loc între fruntaşĭ.

El s'a distins pintre toţĭ Româniĭ ca scriitor, ca istoric, ca academician, ca ziarist, ca orator şi ca bărbat de Stat.

Operele luĭ literare şi istorice sunt neperitoare; discursurile luĭ vor forma paginile cele maĭ strălucite ale istorieĭ noastre parlamentare; faptele luĭ politice vor fi discutate, dar nu se poate tăgădui că multe din ele vor rĕmâne neşterse în amintirea Românilor.

De la 1834 până astă-zĭ, adică maĭ bine de o jumĕtate de secol, Mihail Cogălniceanu a luptat pentru reînvierea şi întărirea neamuluĭ sĕŭ, luând parte la toate faptele cele marĭ.

El a fost individualitatea cea maĭ marcantă în pleiada de tinerĭ carĭ aŭ luptat în lăuntru şi în afară, prin scris şi prin graiŭ, pentru regenerarea Românieĭ.

Vocea sa elocinte şi caldă a rĕsunat în nenumĕrate rînduri în *Divanul ad hoc*, când a fost vorba de a susţine drepturile Ţĕreĭ şi a îmbărbăta pe aceĭ carĭ luptaŭ pentru ideile naţionale şi liberale.

El a fost sufletul mişcăreĭ unioniste, împreună cu Costachi Negri, Vasile Alexandri şi alţĭ carĭ aŭ compus acea generoasă pleiadă de bărbaţĭ moldovenĭ căror datorim în mare parte regenerarea Românieĭ.

Dar toate acestea dispar în faţa faptelor luĭ Mihail Kogălniceanu săvârşite în colaboraţiune cu Cuza-Vodă.

El a fost ministrul prin care marele Domn român a pus în lucrare memorabilul Statut din 1864; se ştie că sub acest statut s'aŭ decretat legile organice cele maĭ însemnate carĭ şi astă-zĭ servă de bază organizaţiuneĭ Statuluĭ român.

De multe orĭ s'a imputat luĭ Mihail Kogălniceanu lovitura de Stat de la 2 Maiŭ 1864.

Din punctul de vedere abstract şi absolut al principiilor liberale se înţelege că suspendarea chiar momentană a libertăţilor publice nu poate fi considerată de cât ca un fapt autoritar şi anti-liberal.

Dar împrejurările în carĭ s'a produs acest fapt aŭ făcut dintr'însul un titlu de glorie atât pentru Cuza-Vodă, cât şi pentru Mihail Kogălniceanu.

Astă-zĭ, nimenĭ nu contestă că lovitura de Stat de la 2 Maĭ 1864, a fost o mare victorie a ideilor egalitare şi democratice.

Poporul român, nu va uita niciĭ o-dată că ziua de 2 Maĭ a sfărîmat definitiv privilegiurile, şi a făcut din milioane de sătenĭ clăcaşĭ, milioane de proprietarĭ şi de cetăţenĭ.

Legea rurală din 1864 şi secularizarea averilor mănăstireştĭ vor forma pentru vecie cea maĭ frumoasă podoabă a cununeĭ pe care neamul românesc o va pune pe mormîntul luĭ Mihail Kogălniceanu.

Aceste fapte vor face ca să se uite chiar slăbiciunile şi greşelile sale şi îĭ vor deschide de drept porţile Panteonuluĭ român.

Ţara pierde într'însul pe un patriot de frunte, Moldova pe cel maĭ ilustru al eĭ reprezentant, partidul liberal pe unul din şefiĭ sĕĭ cel maĭ autorizaţĭ.

Numele luĭ Mihail Kogălniceanu va remâne pentru vecie înscris cu litere de aur în capul fruntaşilor neamuluĭ românesc.

Adevĕrul.

TELEGRAME

BELGRAD, 20 Iunie. — Guvernul a stabilit amănuntele programuluĭ călĕtorieĭ Regeluĭ în Rusia. Suita se va compune din 10 persoane. Intoarcerea se va face pe la Viena, unde Regele va întâlni pe tatăl sĕŭ şi unde va fi presentat Curţeĭ.

LONDRA, 20 Iunie. — Banca a redus scontul sĕŭ la 2 şi jum. la sută.

BERLIN, 20 Iunie. — Lucrarea mareşaluluĭ de Moltke asupra resbeluluĭ din 1870—1871 este subt presă; ea va apare peste puţin.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu cel 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

MIHAIL KOGĂLNICEANU

Notiţe biografice

Mihail Kogălniceanu s'a născut la 1806 dintr'o veche familie de boerĭ moldovenĭ. El debută ca profesor şi ocupă prima catedră de istorie naţională sub domnia luĭ Ion Sandu Sturza (1822—28), care organiză şcoalele moldoveneştĭ.

La 1834, el părăsi Moldova şi cutreeră toată Germania şi o parte din Franţa în căutarea materialuluĭ pentru opera sa *Istoria Valachieĭ şi a Moldoveĭ*. Redactor al *Dacieĭ literare*, al *Archiveĭ române* şi al *Gazeteĭ satelor*, el fundă la 1841, împreună cu Ion Ghica şi V. Alexandri, *Progresul*, organ influent al opinieĭ liberale, care împinse pe Mihaĭ Sturza la desrobirea ţiganilor (1843.)

La 1838, Kogălniceanu era deja maior şi secretar pentru limba franceză la secretariatul din Moldova.

La 1848 a luat o parte covârşitoare la mişcarea revoluţionară din Moldova şi, în timpul divanuluĭ *ad-hoc*, a fost unul dintre ceĭ maĭ însemnaţĭ şi maĭ luminaţĭ deputaţĭ.

La 1860 intră în minister ca preşedinte al consiliuluĭ şi ministru de interne pentru Moldova.

La 16 Ianuarie 1861 eşi din minister pentru a reintra la 11 Octomvrie 1863 şi a lua o parte însemnată la lovitura de stat de la 2 Maĭ 1864. Aplicarea legeĭ pentru împroprietărirea ţeranilor ce se datoreşte stăruinţelor şi activităţeĭ sale neobosite.

El se retrase din minister la 25 Ianuarie 1865, după ce dotă ţara cu un mare numĕr de legĭ de cea maĭ mare însemnătate.

La 15 Decembrie 1868 intră în ministerul Dim. Ghica ca ministru de interne şi stătu până la 23 Ianuarie 1870.

La 1876 reveni în ministerul coaliţieĭ de la Mazar-Paşa sub preşidenţia luĭ Manolache Kostache, ca ministru de externe, post din care se retrase în acelaş an.

La 3 Aprilie 1877 reveni la ministerul de externe în cabinetul Ion Brătianu; în Iunie 1878 merse cu acest din urmă la congresul din Berlin, unde luă cuvîntul apărând cu căldură interesele Românieĭ. La 26 Noemvrie 1878 se retrase din minister pentru a reveni la 11 Iulie 1879 ca ministru de interne. La 16 Aprilie 1880 demisionă.

Fu numit apoĭ ministru plenipotenţiar la Paris, unde stătu până la 30 Iunie 1881, când demisionă şi reveni în ţară, unde se alese deputat.

Cestiunea Dunăreĭ şi închiderea graniţeĭ austro-ungare 'l făcu să treacă în opoziţie; dar n'a stat mereŭ în luptă cu naţionaliĭ-liberalĭ.

La 1890, când disidenţiĭ se uniră din noŭ cu partizaniĭ luĭ Ion Brătianu, Kogălniceanu reintră în partid şi fu ales în comitetul de zece.

El reprezenta acum în urmă colegiul I de deputaţĭ din Iaşĭ.

El a fost de maĭ multe orĭ preşedinte al Academieĭ române şi cea maĭ remarcabilă operă istorică a sa este: *Letopiseţele*.

Finis coronat opus

Scandalul de la Cameră

Şedinţa de ierĭ a Cameređ s'a încheiat într'un mod cu totul neaşteptat. Sfîrşitul şedinţeĭ de ierĭ ne-a resbunat de oribila plictiseală, pe care o îndurăm de când s'a deschis această Adunare de mediocrităţĭ şi nulităţĭ, în care oameniĭ de valoare — doĭ-treĭ câţĭ sunt — se pierd ca mărgăritarele în mocirlă.

Discuţia tarifuluĭ autonom, ca şi aceia a bugetelor, mergea struna. Şi dacă D. Butculescu saŭ altul propunea amendamente cu duzinele, raportorul--D. Djuvara—avea mereŭ acelaş respuns, însoţit de zîmbetu-ĭ mefistofelic: *Comitetul delegaţilor a respins amendamentele*. Majoritatea confirma modul de a vedea al raportoruluĭ, ministrul dădea semne de aprobare şi armonia părea desăvârşită.

Când la urmă, ce se întâmplă?

Imediat după terminarea discuţieĭ tabelelor tarifuluĭ, când veni la rînd legea pentru aplicarea aceluĭ tarif, se produse un eveniment neaşteptat.

D. M. Balş luă cuvîntul la art. 1 al legeĭ şi susţinu că tariful acesta, plin de taxe carĭ corespund maĭ mult intereselor locale ale unuia saŭ altuia dintre deputaţiĭ majorităţeĭ de cât adevĕratelor interese ale comerţuluĭ şi industrieĭ naţionale, nu este un tarif pentru o politică stabilă. El este şi va remâne supus fluctuaţiunilor uneĭ majorităţĭ mobile. In sfîrşit, D. Balş exprimă monumentala idee, că România nu poate fi independentă economiceşte, după cum nu este independentă nicĭ politiceşte.

Discursul acesta înfurià pe D-l Vernescu, iar partea din urmă indignă pe mulţĭ oamenĭ independenţĭ.

Vorbi apoĭ D. Romanescu, care — în numele liberalilor — declară că acest tarif dezorganizează comerţul şi industria ţăreĭ şi de aceia liberaliĭ, protestând în contra luĭ, nu'l votează.

Veni rêndul D-luĭ Al. Lahovary. Acesta,—care, cu cât se apropie sfârşitul sesiuneĭ, cu atât se apropie de banca ministerială—s'a declarat ierĭ ca făcênd parte din majoritate, a apărat convenţia cu Austria din 1875 în contra D-luĭ Djuvara—colegul sĕŭ din comitetul delegaţilor pentru tarif — a lăudat tariful, a lăudat guvernul, a lăudat majoritatea, s'a lăudat pe sine, numaĭ faţă cu D. Romanescu a fost, ca de obiceiŭ, de o rĕutate impertinentă. Omul acesta nu poate vorbi cu un adversar blînd, până nu 'şĭ arată arama: imensa rĕutate şi imensa îngâmfare ciocoiască, care'l caracteriză.

Se votă articolul I din legea tarifuluĭ, dapă ce D. Skileru declară că are de propus un articol adiţional, în care să se spue că mărfurile austro-ungare vor fi taxate cu 30 % peste tarif, până când Austro-Ungaria va deschide graniţele sale pentru vitele şi cerealele noastre.

Se citi articolul 2 şi D. Al. Djuvara, raportorul tarifuluĭ, se coborâ de la tribună pentru a vorbi din banca sa de deputat.

Trebue să mărturisesc că discursul de ierĭ al D-luĭ Djuvara a făcut să i se erte multe păcate politice. In faţa străluciluluĭ sĕŭ talent, în faţa căldureĭ cu care a atins coarda politiceĭ noastre naţionale şi economice, în faţa vitejieĭ cu care a doborât pretenţioasa frazeologie a D-luĭ Al. Lahovary cu a şi nenorocita ideie a D-luĭ Balş—dependenţă economică şi politică—am uitat că D. Djuvara s'a ales de guvernul Florescu-Catargiu-Vernescu *ca liberal-conservator*; am uitat toate metamorfozele sale de la căderea liberalilor şi toate şovăelile sale de la deschiderea actualeĭ Camere; am uitat că D-sa, care nu poate să mistue adunătura de rumegătoare nesăţioase care conduce frânele ţĕreĭ, n'a cutezat până acum să combată guvrnul, ci a făcut numaĭ propagandă de instigator printre opozanţiĭ maĭ bunĭ de gură; am uitat toate şi sincer şi cu mult entuziasm am aplaudat pe D. Djuvara, pentru neîntrecutul sĕŭ discurs de aseară.

Tînĕrul deputat, care s'a afirmat aseară ca o individualitate aparte, a arătat că a colaborat la acest tarif şi că'l admite, pentru că el este un tarif minimal, un tarif de pace; dar va rupe orĭ ce solidaritate cu guvernul şi cu tariful, când el se va aplica aşa cum este, Austro-Ungarieĭ.

Aci oratorul, într'un avênt plin de căldură şi de logică, arătă cât rĕŭ a căutat să ne facă economiceşte monarchia vecină, căreia îĭ suntem subjugaţĭ politiceşte şi care asupreşte pe fraţiĭ noştriĭ; zdrobi teoria D-luĭ Balş că nu putem să avem o politică economică independentă; doborî laudele îngâmfate ce 'şĭ adusese D. Lahovary pentru convenţia cu Austria şi, în sfîrşit, propuse o nouă redacţiune a art. 2.

In redacţiunea dată de D. Djuvara articoluluĭ 2, se prevede că se va putea aplica taxe urcate şi chiar proibiţiunea acelor state, carĭ nu ne vor trata cu taxele cele maĭ reduse din tarifele lor convenţionale, saŭ carĭ nu vor primi produsele noastre.

Rara elocinţă a D-luĭ Djuvara îĭ atrase felicitărĭ unanime şi, fiindcă amendamentul sĕŭ era subscris de un mare numĕr de deputaţĭ de toate nuanţele, se crezu un moment că el va trece.

Când colo, se scoală D. Vernescu şi, pe tonul cel maĭ umilit, spune că n'are să laude nicĭ să defaime o ţară cu care suntem în bună pace, dar că a schimbat şi D-sa redacţia art. 2 în sensul ca să poată guvernul aplica taxe speciale ţĕrilor, carĭ vor proibi produsele noastre; dar redacţia ministerială e cu două înţelesurĭ, şi discursul D-luĭ Vernescu a fost foarte abil.

In sfîrşit, orele eraŭ 7 fără vr'o zece minute, guvernul şi majoritatea aveaŭ tocmaĭ timpul să voteze cele două articole, respingênd amendamentele propuse şi treaba era sfîrşită.

Când colo, resare D. Ion Lahovary, oratorul *porte-guignon*, care le strică toată socoteala. Are un amendament şi cu toate şoaptele D-luĭ Alex. Lahovary, cu toate semnele generaluluĭ Lahovary, D-sa voeşte să-l desvolte. Şi apoĭ, să te ţiĭ! Oratorul începe să facă teoriĭ generale, să stropească pe toţĭ ceĭ din prejur, să se învârte, să se îndoaie, în sfîrşit să facă toate ca la un discurs în toată regula.

Iţĭ era maĭ mare mila să vezĭ pe miniştriĭ şi maĭ cu seamă pe D. Vernescu, caruia îĭ venea să se

strângă de gât cu fularul ce vecinic poartă.

Când sfârşi D. Ion Lahovary, orele eraŭ 7 şi un sfert şi opoziţia începu să ceară ridicarea şedinţeĭ. Preşedintele, D. Colonel Roznovanu voeşte însă să citească o propunere de prelungire. Se face un zgomot asurzitor. Se pune la vot cu bile prelungirea, dar majoritatea nu poate să voteze. Opoziţia înconjoară tribuna, D. Emil Mavrocordat se pune cu peptul pe o urnă, teribilul Nicu Catargiu pe cea-l'altă. Majoritatea şi opoziţia se privesc, dar cea dintâiŭ nu poate să voteze. La un moment dat, Filipake Corlătescu vrea să voteze cu orĭ ce preţ. Atuncĭ se repede D-rul Stăncescu, şi cu o singură mână smunceşte urna din mânile D-luĭ Mavrocordat şi o trânteşte jos.

Tumultul e îngrozitor. Chestorul Economu (căruia îĭ promitem o săpuneală pe altă dată) e prins între liberalĭ şi, când voeşte să facă gură, e apostrofat de D. Ioan Lecca cu vorba de coleg al „mizerabiluluĭ Popovicĭ“. *Economu înghite şi tace de frică. Vine D. Vernescu şi capătă acelaş respuns. D. Sibiceanu de la Buzĕŭ vrea să'şĭ apere ministrul dar dacă nu interveneaŭ alţiĭ, o păţea rĕŭ.*

In sfârşit, preşedintele se coboară de la biuroŭ. Opoziţia, vĕzând că toţĭ miniştriĭ remân în Cameră şi că nicĭ un deputat din majoritate nu pleacă, stă şi ea.

Nu trece mult şi D. Roznovanu iar vine şi ocupă fotoliul presidenţial. Scandalul iar începe. Minoritatea protestează, arătând că şedinţa nu maĭ poate continua şi că preşedintele nu poate sta pe fotoliu, fiind-că sunt 7 jumătate.

D. Djuvara, indignat de încăpăţânarea guvernuluĭ şi a majorităţeĭ, se urcă la tribună şi, dând cu pumnul în biuroul preşedinteluĭ, somează pe acesta să se retragă. Dialogul e foarte violent, dar nu se aude.

La urma urmeĭ, D. Rosnovanu, ne maĭ putând să resiste, căcĭ n'avea dreptate, părăsi fotoliul în mijlocul aplauselor minorităţeĭ şi atât scandalul, cât şi şedinţa se sfârşiră.

Iată cum s'a terminat memorabila şedinţă de ierĭ şi nu se ştie dacă azĭ scandalul nu va reîncepe.

Rep.

DIPLOMAŢII NOŞTRI

SIGMARINGEN, 20 Iunile.—D. A. Lahovary, fost secretar general al afacerilor streine al Românieĭ, a sosit la Sigmaringen.

VIENA, 20 Iunie.—D-nu şi D-na Teodor Văcărescu, pleacă Sâmbătă la Carlsbad, unde vor şedea 4 sĕptămânĭ.

D. Jean Văcărescu, ministrul Românieĭ la Roma, este la Viena de alaltă-erĭ, el va pleca Sâmbătă la Bucureştĭ.

BUGETUL CULTELOR

Profit de ultimul moment ce'mĭ maĭ rĕmâne ca să vorbesc de bugetul cultelor şi al instrucţiuneĭ publice.

Am spus'o în maĭ multe rîndurĭ că acest buget este maĭ mult un Stat de pensiunĭ pentru marea majoritate a dascălilor noştri, osebit el maĭ cuprinde şi unele capitole de chiverniseală pentră o sumă de oamenĭ carĭ în toată viaţa lor n'aŭ învĕţat alta şi n'aŭ făcut de cât ca să trăească ca trîntoriĭ din bugetul Statuluĭ.

Cu tot desgustul ce 'mĭ inspiră repetarea aceluiaşĭ lucru, sunt nevoit a maĭ înşira aci pomana ce se face M. S. Regeluĭ cu 16,000 leĭ; M. S. Regina, pentru surorile de caritate, 15,000 leĭ; luĭ Mărgărit şi alţiĭ 200,000 leĭ; acestea şi altele sunt date ca pomenĭ; iar din 329,682 leĭ 65 banĭ carĭ se plătesc ca chiriĭ, câte miĭ de leĭ din eĭ nu sunt daţĭ maĭ mult de dragoste electorală de cât de necesitate?

Sunt atâtea cocioabe de case chiar în Bucureştĭ care nu merită 1000 leĭ chirie pe an şi Statul plăteşte câte 10—15 miĭ de leĭ.

Vedem că figurează în acest buget şi o sumă de 115 miĭ leĭ pentru pensiunĭ mensuale destinate săracilor, Provincialiĭ saŭ chiar Bucureşteniĭ carĭ n'aŭ afacerĭ la Ministerul scoalelor n'aŭ putut avea fericirea să vadă cohorta miluiţilor guvernuluĭ Ţĕreĭ Româneştĭ care se compune din neamurile scăpătate a le tuturor puternicilor zileĭ, din foastele slujnicĭ, bone şi maĭ ştiŭ eŭ ce. Femeĭ în mare parte voinice şi care maĭ pot muncĭ cel puţin 20—30 anĭ spre a'şĭ agonisi hrana lor. Dar să presupun şi eŭ că merită unele milă, întreb pe ilustrul ministru, oare numaĭ în Bucureştĭ sunt săracĭ? Restul ţăreĭ ajunsa atât de fericit în cât se numaĭ cerşască nimenĭ pâine? Osebit la unirea Ţĕrilor *Cutia Milelor* din Moldova avea un fond de 600,000 leĭ vechĭ, daţĭ cu anafora că nu pot fi înstreinat, ci perpetuŭ să servească la scopul pentru care fusese instituit. Cu unificarea Guvernuluĭ Ţĕreĭ, şi aceştĭ banĭ s'aŭ amestecat cu ceĭ-l'alţĭ, şi iată desfiinţată bine-făcĕtoarea cutie din Iaşĭ.

Să trec acum la dăscălime.

Examenele de finele anuluĭ şcolar ne-aŭ identificat cu prisos, că abia 10 maximum 15 la sută pun inimă în îndeplinirea datoriilor lor, ceĭl'alţĭ consideră sarcina ca o avere a lor de ale căreĭ fructe se bucură.

Multĭ din părinţĭ, românĭ cu inimă, nu maĭ aŭ încredere în şcoalele româneştĭ, şi d'aceea vedem înflorind în Capitală precum şi în oraşele principale din Ţară Mânăstirĭ de călugăriţe Catolice şi pensionate streine de băeţĭ şi fete. Guvernele noastre în loc d'a le zădărnici în mersul lor progresiv le încurajează pe cât poate, dacă nu altfel, prin nepăsarea şi lipsa absolută de control.

Toate Statele fac sacrificiĭ colosale pentru a stabili adevĕrat focare naţionale la fruntariile lor, înfiinţând şcolĭ model, la noĭ nu numaĭ că nu se face din partea Statuluĭ nimic, dar se pune stavile puternice spre a opri chiar pe acele pornite din iniţiativă privată, cum e cazul cu gimnaziul din Tulcea.

Iată pentru ce am zis că bugetul cultelor nu este de cât un stat de pensiunĭ pentru nevolniciĭ Ţăreĭ Româneştĭ carĭ aŭ în cap pe Insuşĭ Regele şi Regina.

Socoteală.

CRONICĂ

VISUL REGINEI

Mătuşea prinţuluĭ, zdrobită
De-al sĕŭ proect ne 'ndeplinit,
După leşinurĭ şi delirurĭ,
Spre Peleş grabnic a fugit.

—x—

Acolo s'a urcat pe-un munte
In timpul nopţiĭ, şi-a visat
Un vis frumos, ca din poveste,—
Pe care mi l'a depeşat:

—x—

I se părea pe-un nor de aur,—
In aĭurare a eĭ secretă,—
Pe Friţ că 'l vede drept Romeo,
Alăturea de-o Julietă.

—x—

Romeo-Friţ. *cu chipul palid,*
Slab, prăpădit, tânguitor,
Făcea, gesticulând dramatic,
O declaraţie de-amor.

—x—

Zicea mereŭ: O! Meine liebe!
„*De-amorul tĕŭ eŭ sunt nebun!...*
„*Ţi-o spun în limba ta, pe care*
„*Am învĕţat la Domn Păun!*“

—x—

Dar Julieta *foarte dulce*
Iĭ rĕspunde pe-un tragic ton:
„*O fi!... dar marĭ urechĭ aĭ, dragă,*
„*Şi prea ţiĭ mult s'ajungĭ pe tron!*“

—x—

El rĕspundea: „*Al drac urechĭe*
„*La ele dacă vreĭ eu taĭ,*
„*Dar tronul* nein! ..*printr'însul ţara*
„*La mine apanage daĭ!*“

—x—

Şi'n fine!... Indrăzneţĭ sunt ăştia,
Prinţĭ urechiaţĭ şi cam imberbĭ!...
. . . .
Din vis când s'a trezit Regina
Ţeribil suferea de nervĭ!

Tradem.

Examenele Şcolare

22 Iunie 1891

Bucureştĭ

Şcoala normală Carol I, are producţia muzicală.

Liceul Mateĭ Basarab, cl. I diviz. şi II religia, cl. I ord. matemateca, cl. III româna, cl. V franceza, cl. VI germana, cl. VII ştiinţele politice şi dreptul ad-tiv.

Externatul secundar de fete, cl. IV germana, cl. V igiena.

Scoala comercială, cl. V comptabilitatea.

Institutul Bolintineanu, are piano şi canto.

23 Iunie 1891

Iaşĭ

Externatul secundar de fete are expoziţia lucruluĭ de mână.

Şcoala profesională de fete, expoziţia lucruluĭ.

Liceul noŭ de D-re, are producţie muzicală.

INFORMAŢIUNI

Aseară Clubul Liberal şi-a ales comitetul sĕŭ.

—*—

Alaltă-ierĭ s'a judecat înaintea consiliuluĭ de rĕsboiŭ din Galaţĭ, procesul în care un soldat, anume Cojocaru, ordonanţa D-luĭ locotenent farmacist Nicoleanu din Focşanĭ, era tradus pentru faptul că ar fi bătut pe D-l locotenent de artilerie Iacob Zadic.

Iată în scurt istoricul procesuluĭ.

Soldatul prinde la femeea sa pe D-l locotenent Iacob Zadic, şi pentru că i-a făcut observaţie că nu e de demnitatea sa de a desonora casa unuĭ inferior, a fost lovit peste obraz de maĭ multe orĭ cu o vână de boŭ.

Bietul om pierzêndu'şĭ atuncĭ răbdarea, ar fi apucat un băţ şi ar fi lovit pe ofiţer.

Acuzatul a fost **condamnat la 6 anĭ de muncă silnică.**

D. comisar regesc însă nu s'a mulţămit şi a făcut recurs aşa zice *Galaţiĭ*.

Ce comentariĭ maĭ trebue?

Un ofiţer omoară pe un soldat şi capătă **cincĭ lunĭ de arest;** un soldat, ultragiat în cel maĭ sfânt simţimênt omenesc, bate pe autorul acestuĭ ultragiu, care este un ofiţer şi căpăta **şase anĭ de ocnă.** Şi comisarul regal încă nu e mulţumit!..

Mişelia militară e fără de margenĭ. Cuţitul a ajuns la os şi, dacă nu se vor lua mĕsurĭ, nu ştim ce se poate întâmpla.

—*—

Consiliul de miniştri, a decis ca înmormêntarea mareluĭ cetăţean, M. Kogălniceanu să se facă cu cheltuiala Statuluĭ. In acest scop s'a telegrafiat ministruluĭ nostru la Paris deschizêndu-ĭ creditul necesar.

—*—

Ierĭ, la Cameră cu prilejul discuţiunilor asupra tarifuluĭ vamal, s'a produs un incident care pune pe deputaţiĭ guvernamentaliĭ în adevărata lor lumină. Iată acel incident: D. D. Cezianu cerea augmentare drepturilor de intrare asupra cimentuluĭ. D. Argentoianu îl întrerupe:

— *N'aveţĭ dreptul să întrerupeţĭ*, îĭ spune D. Cezianu, *căcĭ Dv. sunteţĭ reprezentantul uneĭ case streine care furnisează ciment ministeruluĭ nostru de rĕzboiŭ.*

D. Argentoianu n'a maĭ zis o vorbă.

—*—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul“ roagă foarte stăruitor pe toţĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul **sĕ nu plătească nicăirĭ** şi **sub nicĭ un cuvînt** foia noastră **maĭ mult de 10 banĭ**.

Vĕnzătoriĭ noştri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulţămim cu recunoştinţă persoanelor care bine voesc a ne arăta pe vênzătoriĭ abuzivĭ.

—*—

Alaltăierĭ pe la orele 7 jum., aŭ evadat din temniţa de la Buzĕŭ patru condamnaţĭ. Eĭ aŭ strâns de gât pe un soldat fără arme şi aŭ fugit. Sentinelele aŭ tras focurĭ asupra lor dar nu i-a nemerit. In târg la Drăgaica doĭ aŭ fost prinşĭ şi doĭ aŭ fugit.

—*—

D. Ghedem, Ministerul cultelor şi al instrucţiuneĭ, publică următorul comunicat:

De cât-va timp s'a rĕspândit sgomotul că ministerul instrucţiuneĭ publice ar avea intenţiunea să nu plătească suplinitorilor, de la catedrele primare şi secundare, remunerariele pe lunile Iulie şi August;

Ministerul desminte asemenea sgomote care tind a nelinişti pe toţĭ suplinitoriĭ din ţară.

Salariile pe lunile Iulie şi August nu se vor plăti acelora carĭ aŭ fost numiţĭ cu două treĭ lunĭ înainte de sfârşitul cursurilor anuluĭ şcolar, şi cărora chiar de la data numireĭ lor limitate li s'a făcut cunoscut aceasta, dar măsura nu priveşce pe aceia carĭ vor fi intrat în exerciţiul funcţiuneĭ lor încă de la începutul anuluĭ şcolar.

Ministerul, suprimând remunerariul suplinitorilor numiţĭ cu una, două saŭ treĭ lunĭ înainte de 3 Iulie, a fost îndreptăţit la această măsură prin împrejurarea că suplinitoriĭ, numiţĭ în asemenea condiţiunĭ, nu puteaŭ beneficia de acelaşĭ tratament ca şi aceia care aŭ lucrat un an întreg şcolar, saŭ cel puţin un semestru.

— D-ta D-le Ghedem şi secretarul D-tale tot aşa aţĭ fost plătiţĭ când eraţĭ suplinitorĭ?

—*—

Maĭ multĭ cetăţenĭ din calea Duleştĭ, ni se plâng de starea mizerabilă în care se află acea stradă. Pe acolo nu se stropeşte nicĭ o-dată, aşa că praful se află într'o abondenţă de speriat. La cel maĭ uşor vînt, toate casele sunt înecate în praf, expunênd pe bieţiĭ locuitorĭ la cele maĭ periculoase boale.

In acelaşĭ timp însă, stradele pe unde locueşte câte-un consilier comunal saŭ un favorit, sunt stropite zilnic. Şi în timpul alegerilor, ne spun aceĭ cetăţenĭ, li se făgăduia în dreapta şi în stânga, că o să facă din toate stradele numaĭ bulevarde.

Maĭ credeţĭ altă dată pe Paçhe!

—*—

Toţĭ D-niĭ licenţiaţĭ, asistenţĭ şi elevĭ în farmacie sunt rugaţĭ a se întruni Duminică 23 c., la orele 3 d. a., în localul Universităţeĭ pentru a delibera şi a lua demersurĭ serioase, faţă cu procedeurile D-lor farmaciştĭ proprietarĭ, căcĭ şi-aŭ exprimat dorinţa în şedinţele congresuluĭ farmaceutic din 8 şi 9 Maiŭ, de a interveni pe lângă onor. ministerul de interne pentru admiterea de liberă practică a personaluluĭ din străinătate, din causa de lipsă de personal, fapt neadevĕrat, pentru care scop să emis şi o circulară din partea D-luĭ farmacist Frank a căruĭ arzătoare dorinţă este, de a 'şĭ aduce compatrioţiĭ şi care circulară îndeamnă pe farmaciştĭ proprietarĭ, ce aŭ lipsă de personal, de a se adresa direct ministeruluĭ pentru personal, crezând că ast-fel se va crede şi admite cererea D-lor.

—*—

Concordia Română organizează o mare serbare pentru zilele de 29 şi 30 Iunie în parcul Coloseuluĭ Oppler.

Vom da mâine parte din programul acesteĭ serbărĭ, care promite a fi din cele maĭ frumoase, după cât putem judeca din preparativele ce se fac sub conducerea unuĭ comitet şi a D-luĭ architect Sc. Orescu.

E destul să spunem că în comitetul serbăreĭ figurează activul vice-preşedinte al Societăţeĭ Funcţionarilor, D. C. Marcovicĭ, care e preşedintele Concordieĭ şi D-l Gr. I. Holban, secretarul pe care l'am vĕzut la lucru ca secretar al comitetuluĭ naţional la expoziţie.

—*—

D. G. C. Dragu, profesor de filosofie la liceul Lazăr, s'a logodit cu D-şoara Anna G. Bosie.

Felicitările noastre.

—*—

Ştirĭ telegrafice

LONDRA, 20 Iunie. — O luptă s'a întâmplat la Folkestone între poliţie şi nişte soldaţĭ carĭ voiaŭ să libereze pe o femee beată arestată. Poliţia a trebuit să cheme în ajutor trupele din Shorneliffe; numeroase arestărĭ s'aŭ făcut.

PETERSBURG, 20 Iunie. — Noul tarif a fost promulgat; el va intra în vigoare la 1/13 Iulie.

PARIS 20 Iunie. — Camera a adoptat cu toată opunerea D-luĭ Develle, taxele comisiuneĭ asupra vinurilor, bereĭ, rachiuluĭ, liqueurilor şi strugurilor.

Rachiurile vor plăti 80 şi 70 francĭ de hectolitru de alcool.

Memoriul studenţilor şi francezii

Scrisoarea D-luĭ L. Constans, profesor universitar din Aix-en-Provence.

Aix-en-Provence, 16 Aprilie 1791.

Domnule Preşedinte,

Vĕ mulţumesc sincer pentru trimeterea memoriuluĭ studenţilor universitarĭ, privitor la situaţiunea fraţilor voştri din Transilvania şi Ungaria. L'am citit cu cel maĭ viŭ interes şi l'am comunicat colegilor meĭ. Am depus câte-va exemplare în biblioteca universitară pentru ca studenţiĭ noştri să ia cunoştinţă de dênsul.

Nu se poate îndestul aplauda generoasa voastră protestaţiune, care, respectând în totul autorităţile stabilite, reclamă pentru Româniĭ oprimaţĭ liberul exerciţiŭ al drepturilor imprescriptibile şi în particular usul limbeĭ lor. O mişcare analogă, de şi condiţiunile politice sunt cu totul aceleaşĭ, s'a produs acum treĭ-zeĭ de anĭ în Provenţa. *Felibrige*, pe care intelegenta şi iubita voastră suverană o cunoaşte bine, nu ţine numaĭ a restaura gloria perdută a vechiuluĭ provensal, dar reclamă şi menţinerea limbeĭ materne în toată partea de miază-zi a Franţeĭ, alăturĭ cu limba oficială. Ca majoral al Felibriguluĭ şi şi însărcinat de departamentul Bouche-du-Rhône cu un curs de literatură veche şi modernă la Aix şi la Marseille, nu pot rĕmânea indiferent faţă cu sforţările voastre şi eŭ le aplaud din toată inima mea. De-ar putea să deştepte atenţiunea oamenilor de bună credinţă şi să aducă triumful drepturilor fraţilor voştri oprimaţĭ!

Primiţĭ, Domnule Preşedinte, asigurarea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

L. Constans.

Profesor de literatura latină la Universitatea din Aix, felibr. majoral, cavaler al Coroaneĭ de Italia şi al ordinu'uĭ Isabela-catol., ofiţer al Instrucţiuneĭ publice, etc.

GREVELE

DUBLIN, 21 Iunie.—Mişcarea grevistă se măreşte. Cea maĭ mare parte a împiegaţilor drumuluĭ de fer din Northwal sunt în grevă. Cea maĭ mare parte a brutarilor trebue să înceteze lucrul sĕu din causa lipseĭ de făină.

BERLIN, 21 Iunie.—Visitiĭ uneia din depositele companieĭ de omnibusurĭ s'aŭ pus în grevă. S'a putut menţine serviciul azĭ; dar este temere ca nu cum-va visitiĭ celor l'alte deposite să nu se declare în grevă.

PARIS, 21 Iunie.—In urma unuĭ conflict cu lucrătoriĭ sĕĭ stabilimentul industrial Barbe Baleine s'a închis; 1000 de lucrătorĭ sunt fără lucru.

ANGERS, 21 Iunie.—2000 de lucrătorĭ din atelierele de cismărie s'aŭ pus în grevă.

GUY DE MAUPASSANT

VISTAVOIUL

Cimitirul, plin de ofiţerĭ avea aerul unuĭ câmp înflorit. Chipiurile şi pantaloniĭ roşiĭ, galoanele şi nasturiĭ de aur, săbiile, panglicile statuluĭ-major, hainele vênătorilor şi ale husarilor treceaŭ printre morminte, ale căror crucĭ, albe saŭ negre, deschideaŭ braţele lor lamentabile, braţele lor de fier, de marmoră saŭ de lemn peste ceĭ dispăruţĭ din lume.

Se înmormântase soţia Coloneluluĭ de Limousin. Ea se înecase cu două zile înainte într'o bae ce făcuse.

Ceremonia se sfârşise, popa plecase, dar colonelul susţinut de doĭ ofiţerĭ, stetea încă înaintea mormântuluĭ, din fundul căruia el maĭ vedea cosciugul de lemn care conţinea, descompus deja, corpul tinereĭ sale soţiĭ.

El, un bătrân, slab cu mustăţĭ albe, o luase în căsătorie cu treĭ anĭ înainte, fiind fiica unuĭ prietin al sĕŭ, rĕmasă orfană după moartea tatăluĭ eĭ Colonelul Sortis.

Căpitanul şi Locotenentul carĭ susţineaŭ pe şeful lor, se încercară a-l duce acasă. El însă resistă, cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ zicênd: „Nu, nu, încă maĭ lăsaţi-mĕ,“ el să încăpăţână să rămâie acolo, cu picioarele îndoite, pe malul acesteĭ gropĭ, care i se părea fără fund, o prăpastie unde i-a căzut inima şi viaţa, tot ce avea maĭ scump pe pământ.

De odată Generalul Ormont se apropie, apucă de braţ pe Colonel, şi trăgêndu-l aproape cu putere zise: „Haide, haide, dragă prietene, nu trebue să rĕmâĭ aicĭ.“ Atuncĭ Colonelul ascultă, şi se lăsă să fie dus acasă.

Cum deschise uşa cabinetuluĭ sĕŭ, el zări pe masă o scrisoare. Luând'o era aproape să cază jos de uimire şi de spaimă, recunoscuse scrisul soţieĭ sale. Şi scrisoarea purta ştampila poşteĭ chiar, cu data aceleĭ zile. El desfăcu cu mare nerăbdare plicul şi citi:

„*Tată*,

„Permite-mĭ de a te chema încă tată oa altă dată. Când veĭ citi această scrisoare eŭ voiŭ fi moartă, şi înmormântată. Atuncĭ poate mĕ veĭ erta.

„Nu voesc să te supăr şi nicĭ să micşorez greşeala mea. Voiŭ spune numaĭ tot adevĕrul, cu toată sinceritatea uneĭ femeĭ care peste o oră va fi moartă.

„Când m'aĭ luat de soţie pentru a

ceastă generositate eŭ m'am dat D-tale din recunoştinţă, şi te-am iubit din toată inima mea. Te-am iubit tot ast-fel cum iubeam pe tatăl meŭ, ba chiar maĭ mult de cât atât; Şi într'o zi pe când şedeam pe genuchiĭ D-tale şi mĕ îmbrăţişaĭ eŭ ţi-am spus „Tată“ fără voia mea. A fost un strigăt din inimă provenit din instinct şi spontaneŭ.

Eraĭ pentru mine un tată şi nimic maĭ mult. Aĭ rîs atuncĭ şi mi-aĭ zis: „Chiamă-mĕ tot-d'a-una aşa, copilul meŭ. aceasta îmĭ face mare plăcere.“

„Am venit în acest oraş şi—iartă-mĕ tata — am devenit amorezată. Ah, am resistat mult timp, aproape doĭ anĭ, citeşte bine, aproape doĭ anĭ, şi apoĭ am cedat, am devenit vinovată, am devenit o femee pierdută.

— *El?* — Nu veĭ ghici cine e. Sunt foarte liniştită aicĭ jos în mormînt, de oare-ce eraŭ 12 ofiţerĭ, toţĭ împrejurul meŭ, toţĭ cu mine pe carĭ D-ta 'ĭ numiaĭ cele douĕ-spre-zece constelaţiunĭ ale mele.

„Tată, nu căuta să'l cunoştĭ, ca să nu-l ureştĭ. El a făcut aceea ce orĭ-care altul ar fi făcut-o în locul luĭ, şi apoĭ sunt sigură că şi el mĕ iubea foarte mult.

„Dar ascultă, într'o zi ne dădusem întîlnire pe insula becaţelor, acea insulă mică lângă moară. Eŭ trebuiam să ajung acolo înotênd, şi el trebuia să mĕ aştepte printre mărăcinĭ şi apoĭ să rĕmâiŭ acolo până târziŭ seara, spre a nu-l vedea cine-va când se va întoarce. Am venit la întîlnire, când de-odată zărirăm pe Filip, vistavoiul D-tale, care ne-a uimit. Am crezut că suntem pierduţĭ şi am dat strigăt de spaimă; atuncĭ el îmĭ zise: Dute D-ta înnot, cu totul liniştită scumpa mea, şi lasă-mĕ pe mine singur cu acest om.

„Am plecat, dar aşa de emoţionată în cât eram să mĕ înnec, şi venind acasă la D-ta mĕ aşteptam la ceva înspăimîntător.

„O oră după aceasta Filip îmĭ zise foarte încet, în coridorul salonuluĭ unde-l întîlnisem: „Sunt la ordinile D-neĭ dacă are ceva scrisorĭ de trimis.„ Atuncĭ am înţeles că s'a vîndut, că prietenul meŭ l'a cumpĕrat.

„I-am dat într'adevĕr scrisorĭ. — Toate scrisorile mele. — El le ducea şi îmĭ aducea rĕspunsurile.

Aceasta dură aproape douĕ lunĭ. Noĭ aveam în el aceeaşĭ încredere care o aĭ şi D-ta.

„Dar, tată, iată ce se întîmplă. Intr'o zi, în aceeaşĭ insulă unde venisem înnot, dar de astă-dată singură, am regăsit pe vistavoiul D-tale. Acest om mĕ aştepta, înştiinţându-mĕ că se va duce să ne denunţe D-tale şi să-ţĭ predea scrisorĭ păstrate de către el, scrisorĭ furate, dacă nu-ĭ voiŭ satisface plăcerile luĭ.

„Oh! tată, iubitul meŭ tată, îmĭ era frică, o frică nedemnă, frică maĭ ales de Dta, de D-ta atât de bun, şi înşelat de mine, frică pentru *el*, — l'aĭ fi omorît — ca şi pe mine poate; credeam că voiŭ putea să'l cumpĕr încă odată pe acest mizerabll, care mĕ iubea; ce ruşine;

„Şi apoĭ când cine-va cade, cade din ce în ce maĭ jos, Oare ştiam ceea-ce făceam? Am înţeles numaĭ că unul din noĭ doĭ şi cu D-ta vom muri, — şi m'am dat acesteĭ bestiĭ umane.

„Vezĭ tată că nu caut a mĕ scuza.

„Atuncĭ, atuncĭ, ceea ce eu prevĕzusem s'a şi întâmplat — el mĕ lua şi mĕ relua orĭ de câte orĭ avea plăcere. Şi el era amantul meŭ, ca cel-l'alt în toate zilele. Nu e acesta înspăimântător? Ce pedeapsă teribilă. Atuncĭ mi-am zis Trebue să mor. Trăind, n'aşĭ fi putut mărturisi o ast-fel de crimă. Moartă îndrăsnesc tot. Nu maĭ puteam face alt-fel, nimic nu maĭ putea să mĕ spele, eram prea pătată, mi se părea că dând mâna cu fie-care, voiŭ păta toată lumea.

„Acum mĕ voiŭ duce să fac o bae, şi nu mĕ voiŭ maĭ întoarce.

„Această scrisoare pentru D-ta o va primi întâiŭ amantul meŭ. El o va avea după moartea mea şi va face s'o citeştĭ şi D-ta şi o veĭ citi când te veĭ fi întors de la cimitir; aceasta este ultima mea dorinţă.

„Adio, tată, nu maĭ am nimic să'ţĭ spun. Fă ceea ce voeştĭ, şi iartă-mĕ„.

Colonelul îşĭ întoarse faţa pe care curgea supoare.

Sângele sĕŭ rece, acel sânge rece din timpurile de resbel i se reîntoarse de odată.

El sună.

Un servitor veni.

— Trimete-mĭ pe Filip zise el.

Apoĭ deschise cutia meseĭ sale

Vistavoiul veni îndată, el era un soldat înalt cu mustăţĭ roşiĭ având aerul de om nervos şi cu căutătura prefăcută.

Colonelul îl privi drept în faţă.

— „Imĭ veĭ spune numele amantuluĭ soţieĭ mele?

— Dar...... D-le Colonel......

Colonelul apucă revolverul din cutia ce sta deschisă.

— Haide, iute, tu ştiĭ bine că eŭ nu glumesc.

— !.... Domnule Colonel... este căpitanul Saint Albert.

Indată ce zise aceste cuvinte, colonelul îndreptă revolverul şi-'ĭ sbură creeriĭ, apoĭ văzându-şĭ vistavoiul mort întoarse revolverul spre el şi se ucise.

Armand

FOC ŞI APĂ

ROMA, 20 Iunie.—Lava Vesuvuluĭ sporeşte. Doĭ brasiliezĭ s'aŭ urcat erĭ la craterul principal al Vesuvuluĭ; unul din eĭ a căzut în crater; cel l'alt a fost scăpat de către călăuză.

COPENHAGA, 20 Iunie.—Ierbăria din Hoersholm (Seelanda) a sărit în aer; maĭ mulţĭ lucrătorĭ aŭ fost omorâţĭ.

NEW-YORK, 20 Iunie. — Depeşĭ din Yuma (Arizonat) anunţă formarea pe neaşteptate a unuĭ lac de 40 de mile lungime pe 12 lărgime. Apele aŭ isgonit pe lucrătoriĭ minelor din Salton şi aĭ salinelor vecine.

Sălbătăciĭ Militare

Lupta primeşte din Focşanĭ următoarea scrisoare:

Mercurĭ seara pe la orele 9 şi jum. maĭ mulţĭ soldaţĭ din regimentul 6 Călăraşĭ, escadron de Tecucĭ, aŭ intrat în cârciuma d-luĭ Nică Focşa din strada Brăileĭ, unde cerând să li se dea un sfert de pâine, pe când cârciumarul executa ordinul, unul din soldaţĭ ia din prăvălie o căpăţînă de zahăr şi pleacă cu ea.

După plecarea lor, cârciumarul observă furtul şi închizând prăvălia se ia în urmărire reuşind a prinde pe făptuitor în strada Mălureniĭ aproape de Divizie, ceĭ-l'alţĭ soldaţĭ vĕzând că păgubaşul se luptă cu furul şi strigă ajutorul poliţiĭ, se strâng lângă camaradul lor îĭ ia zaharul şi pornesc în tabără.

Cârciumarul Focşa ajutat de gardistul de noapte din strada Şoseaua naţională, duc pe fur la palatul Diviziĭ spre a'l preda gardeĭ militare. In acel moment vine sergentul-maior al escadronuluĭ de Tecuciŭ şi roagă pe păgubaş să-ĭ predea luĭ soldatul şi în schimb îĭ dă o chitanţă de primire şi una de costu zahăruluĭ ca să vie a doua zi la regiment să i se plătească; cerere care i se îndeplineşte.

Joĭ dimineaţă, D. Focşa se presintă în tabără, unde găseşte ofiţer de serviciŭ pe D. sub-locotenent Giurgea, căruia expunêndu'ĭ motivul venireĭ, acesta îĭ rĕspunde să aducă chitanţele sergentuluĭ major şi D-sa singur va plăti valoarea zahăruluĭ furat. Abia reclamantul plecase spre oraş şi lângă cazarma regimentuluĭ de geniŭ se vede înconjurat de D. sub-locotenent Giurgea împreună cu un sergent şi vr'o treĭ soldaţĭ călăraşĭ, silindu-l a reveni la tabără spre a'şĭ primi baniĭ; ajuns în tabără. D. Giurgea ordonă soldaţilor să aresteze la cortu de gardă pe D. Focşa, dupe vr'un sfert de oră de la arestare vin şi D-niĭ sub-locotenenţĭ Sideri şi Codreanu, aceştia imediat aplică maĭ multe loviturĭ îndrăzneţuluĭ solicitator de dreptate, pentru că a cutezat să prindă un soldat pe când fura.

D-niĭ ofiţerĭ nu s'aŭ mulţumit cu atât, aŭ dat ordin şi s'a aşternut în cort o pătură pe care aŭ întins pe nenorocitul Focşa, şi dupe ce l'aŭ desbrăcat aŭ pus douĭ soldaţĭ pe picerile luĭ, un soldat 'l-a astupat la gură, şi *D. sub-locotenent Sideri l-a ţinut de cap lovindu-l cu pumniĭ, iar D sub-locotenent Codreanu a luat curelele de la o şa şi singur a aplicat peste 30 loviturĭ de trăgătorĭ pe corpul nefericituluĭ comersant*, *încetând cu bătaia numaĭ când a vĕzut că bătutul nu maĭ da semne de viaţă*.

In urmă D-niĭ ofiţerĭ aŭ ordonat soldaţilor să spele sângele din cort, să scoată afară pe cel bătut şi apoĭ să'l ude bine cu apă.

D. d-r Em. Popovicĭ, medicul spitaluluĭ judeţuluĭ, chemat a constata leziunile, prin certificatul medical, iată cum se exprimă:

„Am constatat la Nică Focşa, *echi-* „*mose multiple pe ambele fese, lini-* „*are, întretăindu-se în diferite di-* „*recţiunĭ.*

„*Echimose şi escoriaţiĭ peste spate,* „*la membrele inferioare, la cele su-* „*perioare şi la urechia dreaptă.*

„*Contusia profundă a toraceluĭ cu emoptisie.*

„Aceste lesiunĭ dovedesc *că indivi-* „*dul a fost maltratat rĕŭ, suferind* „*repetate loviturĭ*, în urma cărora *astă* „*zi se afla la pat: Loviturile sunt* „*de o grabitate ce nu se pot precisa* „*pentru moment, putând da naştere* „*la consecinţĭ serioase*“.

Constatările şi pedeapsa ce ar merita aceĭ care aŭ comis această faptă, las cititorilor a spune.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 21 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 20 m. sub preşidenţia D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 105 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **Preşedinte** anunţă Cameref trista ştire despre încetarea din viaţă la Paris, a mareluĭ bărbat de stat Mihail Kogălniceanu.

D-sa este de părere să se *suspende* şedinţa în semn de doliu, apoĭ să se redeschidă şi să se voteze un credit pentru înmormântarea luĭ Kogălniceanu şi apoĭ să continue discuţia tarifuluĭ.

D. **Voinov** spune, că în ziua morţeĭ luĭ Kogălniceanu, nu se poate ţinea şedinţă căcĭ ar fi un act de impietate. De alt-fel guvernul poate să ia măsurĭ şi camera nu-'ĭ va refuza creditul necesar.

D. **General Florescu** spune că guvernul a luat aseară mĕsurile necesare şi că, dacă Camera nu vrea să ţie şedinţă acum, să ţie şedinţă noaptea pentru a termina cu tariful.

Se cere închiderea discuţieĭ.

D. **N. Fleva**, în contra închidereĭ, protestează în contra frigurilor tarifuluĭ carĭ aŭ apucat pe majoritate acum, în ziua morţeĭ luĭ Kogălniceanu, şi când tariful e deja tradus în nemţeşte, înainte de a fi votat de Cameră.

D-sa propune şedinţă pe Dumineca.

Discuţia se închide.

Se pune la vot propunerea de şedinţă de noapte.

Votanţĭ	117
Două treimĭ	78
Bile albe	77
Bile negre	40

Preşedintele anunţă şedinţa de noapte, deşi n'a întrunit douĕ treimĭ.

Şedinţa se ridică la 2.

Diseară la 8 jum. şedinţă publică.

SENATUL

Şedinţa de la 21 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 2 şi 25 min. sub presidenţia D-luĭ V. A. Urechie vice-preşedinte.

Pe banca ministerială: D-niĭ general Florescu, Const. Exarcu, L. Catargiu.

Presenţĭ 80 Domnĭ Senatorĭ.

Se îndeplinesc formalităţile obişnuite.

D. **V. A. Ureche** în termenĭ foarte sensibilĭ anunţă Senatuluĭ încetarea din viaţă a mareluĭ român Mihail Kogălniceanu. D-sa arată pierderea imensă pe care o încearcă ţara, aminteşte în câte-va cuvinte rolul politic al acestuĭ bărbat.

In timpul acesta toţĭ miniştriĭ, senatoriĭ, presa şi publicul e ridicat în picioare. Mulţĭ sunt mişcaţĭ până la lacrimĭ.

D-l prim-ministru General Florescu spune că guvernul a luat imediat iniţiativa pentru transportarea rĕmăşiţelor pământeştĭ ale mareluĭ bărbat în Iaşĭ, und va fi înmormântat după dorinţa exprimată de soţia sa.

După aceasta, şedinţa se ridică în semn de doliu.

Ultime Informaţiĭ

In urma scandaluluĭ de ierĭ din Cameră, poziţia D-luĭ G. Vernescu devine din ce în ce maĭ dificilă în minister şi va fi nevoit a se retrage dând ast-fel drum remanierеĭ ministeriale proiectată de maĭ mult timp.

D. L. Catargiŭ, într'o convorbire intimă, şi-a exprimat părerea că acest minister trebuie reformat. Persoanele carĭ vor lua portofoliurile ce vor deveni vacante sunt D-niĭ Apostoleanu care va trece la justiţie, D. N. Gerasi va lua portofoliul Domeniilor de care D. Ilarion se va despărţi cu multă jale, iar D. Al. Lahovary va înlocui pe D. Exarcu care va trece ministru plenipotenţiar în strĕinătate.

—✻—

Moartea luĭ Mihail Kogălniceanu

Imediat ce a primit vestea morţeĭ luĭ M. Kogălniceanu, guvernul a telegrafiat representantuluĭ nostru din Paris ca să ia măsurile necesare pentru aducerea rămăşiţelor mareluĭ barbat în ţară.

In acelaşĭ timp primul ministru a întrebat familia asupra loculuĭ unde se va înmormânta cadavrul luĭ Kogălniceanu. Răspunsul unanim a fost: *la Iaşĭ*.

Inmormântarea se va face cu o pompă deosebită la începutul săptămîneĭ viitoare.

Guvernul va fi reprezentat prin chiar preşedintele consiliuluĭ la înmormêntare.

✻

Toată lumea a rĕmas indignată azĭ de necuviinţa şi impietatea liberalilor-conservatorĭ, faţă cu marea pierdere ce ţara a încercat prin moartea luĭ Mihail Kogălniceanu.

Eĭ s'aŭ pus să drămuiască doliul ţĕreĭ, tocmindu-se cu liberaliĭ pentru timpul cât să nu ţie şedinţă, faţă cu moartea unuĭ bărbat ca Mihail Kogălniceanu.

Maĭ întâiŭ aŭ propus o suspendare a şedinţeĭ pe 10 minute, apoĭ pe o jumătate de oră, apoĭ pe o oră şi, în sfîrşit, până diseară. La urma urmeĭ, ne întrunind douĕ treimĭ pentru propunerea lor, eĭ aŭ călcat regulamentul şi aŭ proclamat şedinţă de noapte chiar fără douĕ treimĭ, numaĭ să 'şĭ facă treburile, să dea Austro-Ungarieĭ tariful acesta redus, care e deja tradus în nemţeşte.

Ruşine, D-le general Florescu!

✻

Regretatul bĕtrân a murit în timpul operaţieĭ, erĭ la ora 10 a. m. Aşa afirmă telegrama, trimisă guvernuluĭ şi familieĭ de d. Nanu, secretarul legaţiuniĭ din Paris.

Până vor sosi deslușirĭ din partea doctoruluĭ Severeanu, nu se poate şti împrejurarea hotărâtoare a morţiĭ.

—✻—

Ciţim în *Wiener Allgemeine Zeitung* cu data de ierĭ.

D-l Theodor Văcărescu, Ministru Românieĭ a declarat astă-zi unuia din colaboratoriĭ noştri că, după primirea tarifuluĭ general ce se discută în Camera Românească, vor începe în Toamna aceasta noile negocierĭ pentru încheierea uneĭ convenţiunĭ comerciale cu Austro-Ungaria, pe baza tarifuluĭ general.

—✻—

Ierĭ D-nul căpitan Iliescu, însărcinat de Ministerul de resboiŭ, a făcut o percheziţiune împreună cu comisarul secţiuneĭ 19, în Strada Numa-Pompiliŭ, la D. căpitan Georgescu, comandantul garnizoaneĭ de la penitenciarul Târgşor.

D-l căpitan Georgescu ne-fiind acasă, perchiziţia s'a făcut în prezenţa D-neĭ Georgescu şi s'a găsit toate mobilele îmbrăcate cu diferite stofe militare.

Scaunele, pianul, fotoliurile, patul, totul era învelit în materie soldăţească, care fusese trimisă acasă de la penitenciar.

O nouă anchetă se va maĭ face şi la penitenciarul Plătăreştĭ unde Căpitanul Georgescu a fost în garnizonă. Se zice că acolo s'ar fi constatat maĭ multe lipsurĭ.

—✻—

D-niĭ studenţĭ care doresc a ţine disertaţiunĭ la Congresul Universitar de la Giurgiu, sunt rugaţĭ a înainta comitetuluĭ, cererea împreună cu rezumatul disertaţiunilor, cel mult până la I August, pentru a se hotărî punerea lor în ordinea de zi.

—✻—

Nu ştim cum se poate califica ordonanţa polcovniculuĭ prefect de poliţie şi anume aceia că după ora 10 seara să se aresteze femeile ce circulă pe Stradă.

Aseară o biată nenorocită de nemţoaică ce venea pe la ora 11 noaptea de la mamăsa şi mergea la domiciliul sĕŭ, a fost înhăţată de sergentul cu numĕrul 200 de pe calea Rahoveĭ sub cuvânt că umbla singură şi dusă la secţie cu toate protestările trecătorilor carĭ mulţĭ din eĭ o cunoşteaŭ ca o femee de trebă Ea a fest silită să stea arestată.

—✻—

Suntem solicitaţĭ a denunţa din noŭ pe Primarul tîrguluĭ Găeştĭ din jud. Dâmboviţa, Alecu Constandinescu, care abuzează de poziţia sa spre a'şĭ face treburile sale de cârciumar.

Poate ca D. C. Olănescu să nu ne prea creadă, fiind unul din alegĕtoriĭ sĕĭ, noĭ însă rugăm pe D. Catargiu să orînduiască o cercetare la care să nu ia parte Prefectul şi va vedea lucrurĭ frumoase.

—✻—

Un scandal destul de nostim a fos aseară, în strada Numa-Pompiliŭ No. 19, la D-na Mariţa Popescu; tênĕră proprietărească, care are odăĭ mobilate de închiriat.

Cum dracu nu se ştie, dar într'un moment s'a găsit **Treĭ adoratoriĭ în odaea D-eĭ** şi fie-care cu drepturile sale de vechiul saŭ de actualitate.

Adoratoriĭ geloşĭ unul de altul s'aŭ apucat la păruială şi nu s'aŭ despărţit de cât la secţie, după ce primise fie-care câte un număr de ghionţĭ în loc de săgeţĭ amoroase.

—✻—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 3/4
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/2
5% Scris. funciare urbane	96 3/4
5% Scris. funciare rurale	100 1/2
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iaşĭ	88 1/4

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{80} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{80} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{80} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{85} «	« 6 «	« 6^{85} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{80} «	« 1^{30} «	« 1^{80} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{80} «	« 5^{80} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{80} «	« 5^{80} «	« 5^{80} «
« Silistria . .	« 7^{80} «	« 7^{80} «	« 7^{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{80} «	« 1^{30} «	« 1^{80} «
în Brăila . . .	« 4^{80} «	« 4^{30} «	« 4^{80} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{80} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{80} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{80} «	« 11^{30} «
« Şiştov . . .	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Măgurele .	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia . .	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Rahova . .	« 10^{25} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Bechet . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
în Severin . .	« 2^{80} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin . .	« 3^{80} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Çursele vaporuluĭ local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.